

ikke skal komme, da vi naar til det, jeg sagde før, at vi kunde blive nødte til at stemme for et Forslag, der lignede det foreliggende, paa Grund af alvorligere Forhold.

Handelsministeren (Hassing-Jørgensen): I Anledning af, at det ærede Medlem for Nyborg-Kredsen (Birch) ikke blot i sin Betænkning, men gentagne Gange ogsaa her krampagtigt synes at ville fastholde den Anskuelse, at Nationalbanken kan anføres som Støtte for den Opposition, han har rejst mod det foreliggende Regeringsforslag, vil jeg sige, at det nytter ikke det mindste, at det ærede Medlem citerer Nationalbankens Ord korrekt, naar han anvender dem forkert. Saaledes som det ærede Medlem anvender Nationalbankens Udtalelse, anvender han den mod det foreliggende Forslag; men om dette Lovforslag har Nationalbankens Direktion overhovedet ikke udtalt sig. Jeg har paa Regeringens Vegne — og det er Grunden til, at jeg tager Ordet i denne Forbindelse — ført Forhandling med en Række Faktorer indenfor vort Erhvervsliv, deriblandt Nationalbankens Direktion, Grosserer-Societet og Industri-raadet for at nævne de betydeligste. Fra alle disse Sider har man, til Trods for at jeg til en Begyndelse ønskede overhovedet at undgaa enhver Foranstaltning i denne Retning, overbevist mig om, at det var ganske nødvendigt at have et Moratorium for udenlandsk Gæld. De Bevisligheder, man derom har fremført, har Ministeriet som Helhed maattet godkende. Fra de samme Sider har man udtalt sig næsten ordret saaledes, som Nationalbanken har gjort det, at et almindeligt indenlandsk Moratorium maatte man anse for mindre paakrævet, endogsaa skadeligt eller fordæveligt eller mindre tilraadeligt, eller hvilke Udtryk man nu har benyttet. Men man har ikke i nogen Maade kunnet vejlede Regeringen med Hensyn til, hvorledes et begrænset Moratorium skal affattes. Det har altsaa været Regeringens Opgave at komme til et Resultat om, hvilke indenlandske Foranstaltninger vi da burde træffe, idet vi har været enige med disse Organisationer om, at det var nødvendigt at træffe visse Foranstaltninger med Hensyn til den indenlandske Gæld. Men der er ikke nogen af disse Institutioner eller Organisationer, der har haft Lejlighed til at udtale sig om det endelige Resultat af Regeringens Foranstaltning. Regeringen tør hævde, at det, her er foreslaaet, er et meget begrænset indenlandsk Moratorium, hvis man overhovedet kan kalde det et

Moratorium, hvad man efter min Mening for øvrigt ikke kan. Som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) rigtigt oplyste, vil Pointen i et Moratorium være denne, at der gives en fri Henstand, at der gives en Udsættelse med Betalingen uden videre, medens de Bestemmelser, der her er givne, kun angaar dem, der bliver sagsøgt.

Da jeg nu har Ordet, kan jeg ikke nægte mig at udtale min Forundring over, at det ærede Medlem fra Nyborg (Birch), som jo er Forretningsmand, kan være i Tvivl om, hvorledes Forretningsfolk i Almindelighed vil se paa den Sag: at de sandelig ikke vil mene, at de har faaet Henstand, naar de skal være Genstand for den Kompromittering, som ligger i at blive sagsøgt. Jeg kan slet ikke forstaa, at det ærede Medlem kan være i Tvivl om, at en Forretningsmand i al Almindelighed maa betragte sin Kredit som forbrudt fra det Øjeblik, han er sagsøgt som en Mand, der ikke kan betale. Lovforslaget er efter sit Indhold en ren og skær Humanitetsforanstaltning, og det er mig ganske ubegribeligt, hvad det ærede Medlem kan have imod, at Folk, som ikke kan betale, ikke straks skal gaa fallit, men at der eventuelt indrømmes dem en Henstand paa indtil 3 Månedes.

Justitsministeren (Zahle): Det ærede Medlem fra Nyborg (Birch) udtalte, at Begrundelsen for det Forslag, som han anbefaler, er den, at det rammer de Tilfælde, hvor en Henstand nødvendigøres ved Moratorieforanstaltninger i Udlandet. Det er ikke rigtigt. Hvad det rammer, er kun den første Virkning af Moratorieforanstaltninger i Udlandet, nemlig den første Virkning af, at den paagældende Debitor ikke kan faa sit Tilgodehavende hjem, men efterhaanden som Virkningen breder sig ud i vort Samfund og faar onde Følger, vil det ærede Medlem ikke være med til at afbøde ogsaa disse.

Birch: Det gør mig selvfølgelig noget ondt, at den højtærede Handelsminister ikke kan forstaa, at jeg som Forretningsmand ikke kan dele den højtærede Ministers Opfattelse af de her berørte Forhold. Det er mig imidlertid en Beroligelse, at jeg paa dette Punkt deler Opfattelse med Repræsentanterne fra ikke mindre end 80 Handelsforeninger i Provinserne. Man maa maaske søge Forklaringen paa den Forskel, der er mellem vore Opfattelser, i den Omstændighed, at den højtærede Handels-